

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211921
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617211921.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v spore žalobkyne E. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. N., C. K. XXXX/XX, štátna občianka SR, v zast. Mgr. Peter Sitarčík, advokát so sídlom Lučenec, Jókaiho 1 proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v zast. JUDr. Andrea Cviková, advokátka so sídlom Bratislava, Kubániho 16, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

súd rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 45 745 757, zapísané do registra záujmových združení právnických osôb vedenom na Okresnom úrade Žilina pod číslom OVVS/ZZ PO-5/15 sp. zn. RK-PC-1372/15-MK zo dňa 14.03.2016 z r u š u j e .

Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 03.11.2017 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21 Žilina, IČO: 45 745 757 sp. zn. RK-PC-1372/15-MK zo dňa 14.03.2016. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 23.08.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500029532, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1 5000 Eur. Podľa tejto zmluvy mala žalovaná za celú dobu čerpania úveru zaplatiť sumu 3 375,54 Eur v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur. V deň uzavretia tejto zmluvy bola medzi stranami sporu uzavretá Rozhodcovská zmluva č. 8500029532 zo dňa 28.08.2013, na základe ktorej spory medzi stranami mal rozhodovať Stály rozhodcovský súd a to Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration Court, s.r.o., IČO 44 130481 so sídlom Krížna 56 Bratislava alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 464 so sídlom Zvolenská cesta 37 Banská Bystrica alebo všeobecný súd, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý by bol oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúci žalobný úver. Dňa 31.10.2017 bolo žalobkyni doručené upovedomenie o začatí exekúcie č. EX759/16 zo dňa 26.10.2017 súdneho exekútora JUDr. Ing. Ján Gasper PhD., exekútorský úrad Rimavská Sobota, ktorým jej bolo oznámené, že sa začalo exekučné konanie, ktorého podkladom je exekučný titul - rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605 Žilina zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, Záujmové združenie právnických osôb so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21 Žilina, IČO: 45 745 757 pod sp. zn. RK-PC-1372/15-MK zo dňa 14.03.2016. Žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 11.10.2016, kedy sa začalo exekučné

konanie. Vzhľadom skutočnosti, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobkyni doručené dňa 31.10.2017, žalobkyňa podala žalobu v súlade s § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. a § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozhodcovským rozsudkom bola žalovanej uložená povinnosť plniť sumu 1 807,88 Eur spolu so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania a zároveň nahradiť trovy. Žalobkyňa namietala, že rozhodcovský súd nepostupoval v súlade so zákonom č. 335/2014 Z. z., nakoľko rozhodcovská zmluva je neplatná. V spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nebol správne zistený skutkový stav a stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov, pričom tieto pochybenia majú vplyv na výsledok sporu. Žalobkyňa namietala platnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dohodnutá. Nakoľko aj v iných rozhodnutiach napr. Krajského súdu Trenčín sp. zn. 13CoE/117/2013 bola takáto rozhodcovská zmluva ako predtlačný formulár, na základe ktorej rozhodoval rozhodcovský súd označenou za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný bol v súlade s § 53a ods. 1 OZ povinný zdržať sa používania rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že Krajský súd Trenčín vyhlásil rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a na túto mal prihliadať aj rozhodcovský súd. Žalovaná poukázala aj na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/9/2015-103 zo dňa 29.04.2016, podľa ktorého záverov sa jedná v prípade rozhodcovskej zmluvy o formulárové tlačivo nie je individuálne dojednanú zmluvnú podmienku vypíňanú bez prejednávania obsahu automaticky, pričom sám dodávateľ predložil bez toho, aby sa bližšie zaoberal jeho obsahom keď nesprávne v rozhodcovskej zmluve uvádza sídlo rozhodcovského súdu v čase uzatvárania zmluvy 02.09.2011 v Banskej Bystrici, hoci sídlo rozhodcovského súdu bolo v Žiline. Vzdialenosť súdu od miesta bydliska spotrebiteľa pri dojednaní rozhodcovskej zmluvy je podstatné, pretože dostupnosť rozhodcovského súdu zohráva pri reálnej možnosti spotrebiteľov hájiť svoje práva. Žalobkyňa taktiež namietala, že nebol správne zistený skutkový stav a nesprávne boli vyhodnotené predložené dôkazy a rozhodnuté v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Nakoľko žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 1 647,66 Eur, pričom rozhodcovský súd nesprávne dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola dojednaná v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. Podľa žalobkyne v zmluve o úvere žalovaný neuviedol údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zároveň žalovaný viedol údaje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže žalovaný uviedol vyšší úrok z omeškania 70,01 % ako RPMN vo výške 68,37 %. Takto do RPMN neboli započítané celkové náklady v sume 215,75 Eur, ktoré žalobkyni vznikli na základe dohody o poskytnutí služby upravenej v čl. 8 zmluvy o úvere. Nakoľko žalovaný si ju odrátal od poskytnutého úveru a žalobkyni tak poskytol úver len 1 284,25 Eur. Zároveň rozhodcovský súd postupoval v rozpore s § 53a ods. 1 OZ ako aj § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko nepodriadil kontrole dohodu o poskytnutí služby upravenej v čl. 8 zmluvy o úvere, na základe ktorej si odmenu v sume 215,75 Eur žalovaný odrátal od poskytnutého úveru a žalobkyni bol poskytnutý nižší úver. Dohoda o poskytnutí služby upravenej v čl. 8 zmluvy o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 OZ a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ. Táto dohoda bola rozhodnutím viacerých súdov vyhlásená za neprijateľnú podmienku. Žalobkyňa taktiež namietala, že výška úrokov v zmluve o úvere 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je vo vysokom nepomere oproti úrokom, ktoré v dobe uzavretia zmluvy boli obvyklou sadzbou a to s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru, ktoré boli v priemere 12,98 %, t.j. 6 krát nižšie ako požadoval žalovaný a ako mu priznal rozhodcovský súd. Žalobca poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom bolo konštatované, že je vyšší úrok v rozpore s dobrými mravmi. Preto závery rozhodcovského súdu, že zmluva obsahuje všetky náležitosti a bola dojednaná v súlade so zákonom je nesprávny. Pokiaľ by rozhodcovský súd správne rozhodoval, uložil by povinnosť žalovanej vrátiť len požičanú sumu 1 284,25 Eur. Žalobkyňa v rámci prostriedkov procesného útoku predložila súdu: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 23.08.2013, Rozhodcovskú zmluvu č. 8500029532 zo dňa 23.08.2013, Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX759/16, Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1372/15-MK zo dňa 14.03.2016, obraty z internet bankingu č. účtu SK82 0900 0000 0050 7225 9380.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení poprel tvrdenia žalobcu a uviedol vlastné skutočnosti ohľadom zmluvného dokumentu - rozhodcovská zmluva. Podľa žalovaného je rozhodcovská zmluva samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy a ide takto o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy a vznikla nezávisle od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že uzavretie

rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. To, že rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žilina sp. zn. 8CoE/4/2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoE/328/2013 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Žalovaný uviedol, že spor rozhodoval rozhodcovský súd určený v súlade s § 73 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z. z. Zriaďovateľ pôvodného rozhodcovského súdu uvedeného v rozhodcovskej zmluvy Victoria Legal Arbiter, s.r.o. IČO: 44 826 6460 sa stal členom zriaďovateľa nástupníckého rozhodcovského súdu a to Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, IČO: 45 745 757. Jeho členom je aj zriaďovateľ pôvodného rozhodcovského súdu. V zmysle uvedeného ustanovenia preto Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter je nástupníckym súdom Victoria v Banskej Bystrici. K argumentu, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalovaný poukazuje na § 73 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní má za to, že rozhodcovskú zmluvu a všetky rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu a žalovanej čiastky treba posudzovať podľa aktuálnych právnych predpisov platných v danom čase. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie NS SR 1MObdV/16/2016 publikované v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R54/2010, podľa ktorého platnosť, či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Rozhodcovská zmluva bola so žalobcom uzatvorená 28.08.2013. Z uvedeného vyplýva, že uzatvorenie a obsah rozhodcovskej zmluvy sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase uzatvorenia, t.j. podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne o tom, že by rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Stály rozhodcovský súd preskúmal skutkový stav a predložené listiny a nezistil žiadne porušenie právnych predpisov v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca preto navrhol vykonanie dôkazu vyžiadať rozhodcovský spis. Pokiaľ ide o splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalovaný uviedol, že zmluva obsahuje výšky splátok, termínov, jej splatnosti ako aj počet splátok pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. sa vyžaduje uvádzať prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalovaný poukázal na znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v dôsledku nedokonalosti implementačnej činnosti jeho výklad by mal byť v súlade s výkladom smernice č. 2008/48/ES, ktorý bol prezentovaný úniijným súdom v rozhodnutí C-42/15. Uvedené podporuje novela zákona č. 129/2010 Z. z., kde bol § 9 ods. 2 písm. i) v časti termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nahradeným slovným spojením frekvencia splátok. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy, žalovaný uviedol, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníka predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle čl. 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Údaje o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva takto obsahuje údaje konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný poukázal aj na novelu zákona č. 129/2010 Z. z. zo dňa 19.10.2017, ktorý stanovil, že § 9 ods. 2 písm. d) sa slová termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo zákonného znenia vypustili. Pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov a čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je výslovne uvedená v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029532. Pokiaľ ide o žalobkyňine tvrdenia, že RPMN je nesprávna vzhľadom k tomu, že žalovaný do vzorca nezarátal náklady za doplnkovú službu, žalovaný predkladá rozpis vzorca určeného na výpočet RPMN. Z dôvodu právnej istoty poukazuje na to, že dohoda o poskytnutí služby bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, preto sa ani odplata za poskytnutie možnosti odkladu splátok nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, nakoľko v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. tam nepatria. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Poskytnutá služba v zmysle dohody o jej poskytnutí je voľiteľná. Ak by teda žalobkyňa dohodu vôbec nepodpísala, táto by nikdy nevznikla. Zahnutie odplaty za poskytnutie služby do celkových nákladov by bolo v rozpore so zákonom. Tvrdenia, že výsledná RPMN nesmie byť ako je nižšia úroková sadzba žalovaný popiera, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca. Dohoda o poskytovaní služby

je osobitne podpísaná. Podpis žalobkyne na dohode o poskytnutí služby je totožný s obsahom ostatných zmluvných dokumentov. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o neprimeranosti výšky odplaty za spotrebiteľský úver poukazujúc na § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ktorý upravoval maximálnu mieru odplaty za poskytnutie spotrebiteľskej zmluvy a zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom nie iba jednu jej zložku ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov bankových a nebankových subjektov môže byť úroková sadzba výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu rôznymi poplatkami za vyhotovovanie výpisov a podobne. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 OZ vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, teda okrem úroku prípadne aj ďalších poplatkov, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a sú predpokladom pre získanie úveru. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou vzhľadom na spôsoby jej určovania, že ide o odplatu na finančnom trhu, nie na bankovom trhu je práve hodnota priemernej odplaty Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvy vo výške 46,06 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby od 25 až 27 %. Žalovaný predložil v rámci prostriedkov procesnej obrany písomné dôkazné prostriedky: údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch k 30.06.2013, výpis z registra záujmových združení právnických osôb, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500029532 a zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500029532, príklad výpočtu RPMN.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že rozhodcovská zmluva bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku viacerými súdnymi rozhodnutiami (napr. uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 13CoE/117/2013, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. ER/749/2013, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoE/228/2013, uzneseniami Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/9/2015, ktoré bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7Er/210/2014-53 zo dňa 07.07.2014). S poukazom na § 53a ods. 1 OZ bol žalovaný povinný zdržať sa používania rozhodcovskej zmluvy a ak nerešpektoval uvedené rozhodnutia a podal návrh na rozhodcovský rozsudok na základe takejto rozhodcovskej zmluvy postupoval v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 OZ. Pokiaľ o tvrdenia žalovaného ohľadom ustanovenia rozhodcovského súdu, žalobkyňa túto skutočnosť nikdy nenamietala, čo vyplýva z obsahu jej žaloby. Žalobkyňa zotrvala na tom, že rozhodcovský súd ignoroval všeobecné záväzné právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa aj keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že skúmal úverovú zmluvu z pohľadu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 53 OZ. Pričom dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti a bola dojednaná v súlade so zákonom. Žalobkyňa trvá na tom, že zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods. 9 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalovaný v nej uviedol nesprávny údaj podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa žalobkyne musí byť konečná splatnosť úveru súčasťou zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje z dôvodu aby sa mohol oboznámiť s týmto údajom, pričom zmluva o revolvingovom úvere taký údaj neobsahuje. Oznamenie takéhoto podstatného údajá nie je možné s odkazom na všeobecné zmluvné dojednania zmluvy, ktoré sú navyše písané drobným písmom, ktoré je zložité čítať. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že uvádzanie termínu konečnej splatnosti je s prihliadnutím na charakter zmluvného vzťahu, ktorý predpokladá možnosť poskytnutia revolvingu iracionálne. Žalobkyňa nikdy nemala záujem o poskytnutie revolvingového úveru, nakoľko nemá ani znalosti o tom čo to znamená revolvingový úver. Žalobkyňa od počiatku mala len záujem o poskytnutie jednorazového spotrebiteľského úveru, čo vyplýva z toho, že žalovaný opakovane poskytoval spotrebiteľské úvery na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.08.2013 a 03.12.2013. Nakoľko poskytnutý jednorazový spotrebiteľský úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500036729 zo dňa 03.12.2013 žalobkyňa uhradila, žalovaný jej listom zo dňa 29.11.2016 oznámil, že zmluvný vzťah je z tejto zmluvy ukončený. Napriek tomu, že sa jedná o inú zmluvu medzi žalobkyňou a žalovaným je z tohto dôkazu zrejmé, že záujem na poskytnutie revolvingu nikdy nemal a nemá žalovaný pričom pri včlenení možnosti poskytnutia revolvingu do zmluvy sa zo strany žalovaného jedná o nekalú obchodnú prax, nakoľko sa tým snaží splniť zákonnú povinnosť. Žalobkyňa nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že výklad žalovaného o tom, že nie je potrebné aby žalovaný členil splátku na istinný úrok a iné poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k) je v súlade s ustanovením smernice Rady EÚ

2008/48, pričom žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15. Nakoľko aj s ustálenou rozhodovacou praxou napr. uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS/329/2013-15, ktorými súd sťažnosť obchodnej spoločnosti Č. a.s. odmieta ako zjavne neopodstatnenú a v odôvodnení konštatoval, podľa ktorej malo byť aj uvedená výška splátky istiny, splátky úrokov a výšky splátok poplatkov. Pokiaľ ide o uvedenie výšky RPMN, žalobkyňa má za to, že tento údaj bol uvedený vo výške 68,37 % nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nakoľko výpočet je 90,75 % podľa portálov Ministerstva financií SR. To, že žalovaný uviedol v zmluve nesprávnu RPMN je preukázané aj toho, že žalovaný uviedol vyšší úrok z omeškania 70,01 % ako RPMN 68,37 %, pričom RPMN okrem úrokovej sadzby obsahuje aj iné poplatky, z čoho vyplýva, že výška RPMN musí byť minimálne na úrovni ročnej úrokovej sadzby. Takýto úver sa v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žalobkyňa zotrvala na názore, že rozhodcovský súd rozhodoval v rozpore s § 53a ods. 1 OZ, ako aj § 5 zákon a.č 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko opomenul podriaďiť kontrole dohodou o poskytovaní služby upravenej v čl. 8 zmluvy o úvere, na základe ktorej si odmenu v sume 215,75 Eur žalovaný odrátal od poskytnutého úveru a žalobkyni bol poskytnutý úver nie vo výške 1 500 Eur, ale vo výške 1 284,25 Eur. Dohoda o poskytnutí služby upravená v čl. 8 zmluvy o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 OZ a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ čo vyplýva z rozhodnutí viacerých súdov napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/39/2016 v spojení s rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/66/2015, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/55/2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2C/214/2014-91 v spojení dopĺňajúcim rozsudkom č. k. 2C/214/2014-102 zo dňa 30.11.2015. Z uvedených dôvodov, keďže uvedená podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú, má žalovaný povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky podľa § 53a ods. 1 OZ. Taktiež výška úrokov v sume 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je vo vysokom nepomere oproti úrokom, ktoré v dobe uzavretia zmluvy boli obvyklou sadzbou v priemere 12,98 %, t.j. 6 x nižšie. Žalobkyňa poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom bolo konštatované, že neprimeranou odporujúcou dobrým mravom je výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytnutí úverov alebo pôžičiek. Rozhodcovský rozsudok ukladá žalobkyni zaplatiť sumu 1 807,88 Eur s prísil napriek tomu, že žalobkyňa uhradila žalovanému viac ako si požičala, t.j. bolo jej poskytnuté 1 284,25 Eur a uhradila ku dňu rozhodnutia rozhodcovského rozsudku 1 647,66 Eur a preto už pred podaním návrhu žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa ďalej predložila súdu v rámci prostriedkov procesného útoku písomné dôkazné prostriedky: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500036729, oznámenie zo dňa 29.11.2016, interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uvádza, že pokiaľ ide o výklad v konaní C-42/2015, jedná sa o výklad unijného práva vo vzťahu k vnútroštátnemu právu Slovenskej republiky. Pokiaľ sa jedná o smernicu EÚ z judikatúry Súdneho dvora EÚ je uznávaný princíp nepriameho účinku, keď pri pochybení štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladný (eurokomfortný) výklad. Samotný nepriamy účinok smernice má v zmysle rozhodnutia súdneho dvora dvojakú podobu a to podobu dopĺňacieho účinku kedy je povinnosťou súdu členského štátu vykladať vnútroštátne právo tak, aby dopĺňal chýbajúce neprevzaté ustanovenia unijného práva a zabezpečili jeho plnú účinnosť alebo obmedzujúceho účinku, kedy súd členského štátu má prijať takú výkladovú možnosť, ktorá ustanovuje vnútroštátneho právneho poriadku kolidujúceho z unijným právom nebude zohľadňovať. Výnimka z nepriameho účinku je prípady, kedy by sa uplatnil ako dôsledok v neprospech jednotlivca v horizontálnych vzťahoch. Poukázal na rozhodnutie vo veci Küçükdeveci C-555/07 body 47 a 48, z ktorého vyplýva, že uplatňujúcn vnútroštátne právo vnútroštátny súd, ktorý má podať jeho výklad musí ho v čo najväčšej možnej miere vykladať v zmysle znenia a účelu tejto smernice aby bol dosiahnutý výsledok, ku ktorému táto smernica smeruje, prispôbiť sa tak článku 288 tretieho odseku ZFEÚ požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom únie vyplýva zo systému zmluvy, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu aby v rámci svojich právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva únie pri rozhodovaní o spore. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer C-397/01 až C-403/01 v bode 115 a 116 požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom spoločenstva vyplýva zo systému zmluvy, ktorým tým umožňuje vnútroštátnemu súdu aby v rámci svojich právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva spoločenstva pri rozhodovaní o spore. Táto zásada výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom spoločenstva formulovaná v práve spoločenstva sa síce v prvom rade týka vnútroštátnych ustanovení prijatých na prebratie smernice neobmedzuje sa však len na výklad týchto ustanovení, ale vyžaduje aby vnútroštátny súd vzal do úvahy vnútroštátne právo ako celok a posúdil do akej miery ho možno použiť spôsobom,

ktorý nevedie k výsledku, ktorý odporuje smernici. Z uvedeného vyplýva, že súd členského štátu nemôže na unijné právo, ktoré by mal zohľadniť pri nedodržaní nepriameho účinku nazerať ako na porušenie vlastného právneho poriadku. Aj novelou zákona o spotrebiteľských úveroch schválenou 12.10.2017 pod č. 483/2001 Z. z. bola výsledkom zohľadnení záverov v rozhodnutí C-42/15. Žalovaný popiera argumentáciu žalobcu v oblasti výšky poskytnutého úveru. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy rozumie nie len vyplatenie prostriedkov úveru, ale aj každá zákonná uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku NS SR sp. zn. Obdo V/47/2001 ZSP8/2004 zmluvu charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Na plnení úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzku dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. To, že žalobkyni bola na účet poukázaná nižšia suma ako je uvedené v zmluve nie je spôsobené tým, že jej bol poskytnutý nižší úver ako bol dohodnutý, ale skutočnosť, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok, čo žalobca ani nepopiera. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoR/5/2016-14, ktorý ohľadne dohody o poskytnutí služby v bode 35. odôvodnenia uviedol, že postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu odráta od poskytnutého úveru vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 dohody o poskytnutí služby, žalobca teda s takýmto postupom súhlasil.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 03.10.2018, ktorého nezúčastnila žalovaná, ktorá ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasila s tým, aby sa vykonalo pojednávanie v jej neprítomnosti. Súd s poukazom na § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalovanej. Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné skutočnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné skutočnosti.

7. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter v Žiline súd zistil, že žalovaný v postavení žalobcu podal na tento súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalobkyňu v postavení žalovanej zaplata sumy 1 807,88 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne z jednotlivých súm až do zaplata.

8. Z rozhodcovského rozsudku zo dňa 14.03.2016 súd zistil, že JUDr. Michal Krnáč rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o. proti žalovanej E. L., Z. XXX, Z. rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 807,88 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne z jednotlivých súm až do zaplata, poplatok za rozhodcovské konanie 215,34 a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 107,67 Eur. Rozsudok nebol doručený žalovanej, pretože zásielka sa vrátila s poznámkou adresár neznámy dňa 24.03.2016.

9. Z obsahu predmetného rozhodcovského rozsudku zo dňa 14.03.2016 súd zistil, že rozhodcovský súd posúdil, že dňa 23.08.2013 podpísala žalovaná ako dlžník zmluvu, na základe ktorej jej žalobca poskytol úver vo výške 1 500 Eur. Rozhodcovský súd považoval za nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, resp. spotrebiteľskou zmluvou podľa zákona .č 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. OZ. Podľa rozhodcovského súdu RPMN nie je číslo, ktoré je zhodné s ročnou úrokovou sadzbou, nakoľko faktúry, ktoré vplývajú na hodnotu RPMN sú výška poskytovaného úveru, doba na ktorú je úver poskytovaný, výška nákladov, informácie o výške splátok úveru a prípadných ďalších platieb, informácie o lehote splatnosti každej splátky a ďalšie. V čase podpísania zmluvy o revolvingovom úvere bola priemerná RPMN 46,06 % a priemerné úrokové miery na všetky typy spotrebiteľských úverov z obchodných bánk predstavovali výšku 12,98 % čo sa týka iba bankového sektora, pričom finančný trh je v zmysle uvedeného oveľa širší pojem ako bankový sektor, ktorý je jeho súčasťou, z čoho je zrejmé, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 68,37 % nebola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a jeho nárok oprávnený keď podľa čl. 3.13. 1 písm. a) zmluvy v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení § 565 OZ vzhľadom na upozornenie žalovaného na možnosť predčasnej splatnosti splátok stali sa dňa 06.08.2015 splatnými všetky záväzky

žalovanej ako dlžníka podľa zmluvy. Žalobcovi podľa čl. 14.14.1 zmluvy vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % z dlžnej sumy splátky záväzku za každý deň omeškania, resp. vo výške 0,04 % z dlžnej istiny pôžičky za každý deň omeškania pokiaľ sa z dôvodu viac ako 3 mesačného omeškania s úhradou splátky záväzku stali predčasne splatnými všetky záväzky žalovanej ako dlžníka podľa dohody. Žalobcovi podľa čl. 14.14.2 vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 OZ vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

10. Z pripojeného exekučného spisu EX759/16 súd zistil, že exekúciu vo veci 7Csr/2/2017 vykonával súdny exekútor JUDr. Ján Gasper, PhD. na základe predmetného rozhodcovského rozsudku na základe poverenia č. 5606 sp. zn. 13Er/842/2016. Súd zistil, že návrh na vykonanie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený 17.10.2016. Žalobkyňa prevzala Upovedomenie o začatí exekúcie zn. EX 759/16 podľa doručení dňa 31.10.2017.

11. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029532 súd zistil, že bola podpísaná žalobkyňou dňa 25.06.2012 a žalovaným dňa 23.08.2013. V zmysle bodu 5 zmluvy - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v zátvorke s uvedeným textom „vyplňte“, vyplýva, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 1 500,- Eur, pri splatnosti úveru v počte 42 splátok, pričom výška mesačnej splátky predstavuje 80,37 Eur vrátane úrokov. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver s úrokmi za celú dobu čerpania úveru) je 3 375,54 Eur. V bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, pri poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1 928,88 Eur. Predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu je 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%. Účelom úveru je rekonštrukcia nehnuteľnosti.

12. Údaje v bode 6 zmluvy označenej textom „nevypĺňajte“ - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, nekorešponujú údajom v bode 5 - údaj o RPMN za úver je 68,37 % a v údají o predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá je 70,01 %.

13. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029532 (v spise Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr) vyplývajú údaje o schválenom úvere v zmysle, ktorých schválená výška úveru predstavuje 1500 Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov pri mesačnej splátke 80,37 Eur a dátume splatnosti prvej splátky 01.10.2013 a dátume poslednej splátky 01.03.2015. Celková výška úveru je vyjadrená sumou 1.500 €, pričom uvádzaná priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere je 46,06 % a RPMN úveru ako 68,37 %. Schválená výšku revolvingu predstavuje 902,92 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu sumou 902,92 Eur pri výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu predstavuje 70,01 %. Úverový limit je uvádzaný v sume 1 500 Eur, odplátou za poskytnutie služby v zmysle bodu 8 odsek 8.1 písmeno a) dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 Eur a ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %.

14. Dňa 23.08.2013 bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. 8500029532 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom. Z obsahu tejto zmluvy vyplynulo, že veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, kde podľa článku 5 zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbitr, s.r.o. Výber rozhodcovského súdu mal spočívať na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z bodu 7 vyplýva, že dlžník bol oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie bol dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Z bodu 2 vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

15. Z obrátov zo Slovenskej sporiteľne, a.s. č. účtu žalobkyne SK82 0900 0000 0000 05072 259380 súd zistil, že žalobkyňa za obdobie od 26.10.2015 do 25.06.2016 vykonala splátky v celkovej výške 540,- Eur.

16. Z karty klienta (v spise Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr) vyplynulo, že žalobkyňa od 01.10.2013 do 01.05.2015 zaplatila žalovanému celkovo čiastku 1 567,66 Eur.

17. V Oznámení o vrátení preplatku zo dňa 16.12.2013 súd zistil, že žalovaný oznamuje žalobkyni, že zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029532 vznikol žalobkyni preplatok 482,22 Eur.

18. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 335/2014 Z. z. o rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní účinného ku dňu začatia rozhodcovského konania dňa 21.10.2015 (ďalej len „ZSRK“): Ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

19. Podľa § 45 ods. 1, 2, 3 ZSRK: (1) Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. (3) Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

20. Podľa § 46 ods. 1, 3 ZSRK: (1) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského

rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. (3) Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu²⁸) aj v exekúcii.

21. Podľa § 73 ods. 3 ZSRK: (3) Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

22. Podľa čl. VIII ZSRK: Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2015 okrem čl. V § 211b v dvadsiatom šiestom bode, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (účinnom ku dňu 23.08.2013) (ďalej len „OZ“) účinnom k spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekútorový poriadok) účinný k 17.10.2016 (t. j. k začatiu exekučného konania dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) ďalej len „EP“ exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu^{4ead}) <<http://www.epi.sk/zz/1995-233/znenie-20160701>> v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 243h EP účinný k 31.10.2017 ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

26. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 43a ods. 1 OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

29. Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

30. Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

31. Podľa § 9 ods. 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinný k 23.08.2013 t. j. k dátumu podpisu zmluvy zo strany žalovaného) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

32. Z vykonaného dokazovania za aplikácie vyššie citovaných právnych predpisov mal súd preukázané, že žalobkyňa podala žalobu v lehote podľa § 46 ods. 3 ZRSK v nadväznosti na citované ustanovenia § 48 ods. 2 a §243h EP, keď Upovedomenie o začatí exekúcie zn. EX 759/16 prevzala dňa 31.10.2017 a žalobu na súd podala dňa 03.11.2017, t. j. v lehote 14 dní na podanie námietok proti exekúcii.

33. Súd sa v prvom rade vysporiadal s platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania súd právne posudzoval zmluvu o úvere/revolvingovom úvere. Mal pri tom za preukázané, že tak ako je formulovaná Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere v bode 5 (označené slovom „vyplňte“), z ktorej vyplýva, že ju vyplňala žalobkyňa ako dlžník a v bode 6, z ktorého vyplýva, že je vyplňal žalovaný (označené slovom „nevypĺňajte“), jedná sa v prvom prípade o návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne, podpísaný žalobkyňou dňa 08.08.2013 a v druhom prípade o prípadné prijatie návrhu zo strany žalovaného podpísané žalovaným dňa 23.08.2013. Uvedená prax žalovaného je súdu dlhodobo známa z jeho rozhodovacej činnosti, z výsluchov obchodných zástupcov žalovaného v iných konaniach so žalovaným, keď je záujemcom o úver predkladaný resp. vyplňovaný len bod 5 bez vyplnenia bodu 6 zmluvy a až dodatočne je im zasielaná zmluva s vyplneným bodom 6 zmluvy. S poukazom na § 44 ods. 2 OZ však vzhľadom nato, že prijatie zo strany žalovaného má rôzne hodnoty RPMN t.j. 68,37 % v porovnaní s 70,01% v návrhu podpísanom žalobkyňou a hodnoty predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01% zo strany žalovaného v porovnaní s 63,32% v návrhu vyjadrenom žalobkyňou, ide zo strany žalovaného o prijatie návrhu, ktorý obsahuje zmeny a teda je v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu a je teda novým návrhom. Vzhľadom nato má súd za preukázané, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere a revolvingovom úvere medzi žalovaným a žalobkyňou. To isté sa týka a platí pre Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý obsahuje taktiež rovnaké zmeny zo strany žalovaného, oproti pôvodnému návrhu úverových podmienok zo strany žalobkyne.

34. Z uvedeného dôvodu pri aplikácii § 44 ods. 2 OZ súd vyhodnotil, že rozhodcovský súd sa nevysporiadal, s tým, či vôbec došlo alebo nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere/revolvingovom úvere, pričom ako vyplynulo z dokazovania vykonaného súdom a vedomosti zo súdnej činnosti, proces uzavretia písomnej zmluvy nebol dovŕšený, a teda nedošlo ani k uzavretiu platnej zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj náležitosti uvedené v spomínanom paragrafe. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že musí ísť o právny úkon - zmluvu, ktorej proces uzatvorenia upravuje aj § 44 ods. 2 OZ. Na základe uvedeného súd považoval rozhodcovský rozsudok za nesprávny podľa § 45 ods. 1 písm. l) ZRSK, na ktoré musí súd pri svojej rozhodovacej činnosti prihliadať v rámci kontroly ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. OZ, keďže rozhodcovský súd neaplikoval prieskum ochrany spotrebiteľského práva a v rámci neho skutočnosť, či bola vôbec bola uzavretá zmluva. Taktiež v prípade predmetnej zmluvy pri takom spôsobe ako si žalovaný určil, t. j. že údaje o schválenom revolvingovom úvere RPMN vyplňal žalovaný ako prijatie návrhu avšak so zmenami, spôsobuje, že ak by aj zmluva bola uzavretá, tak podstatná náležitosť zmluvy o úvere/revolvingovom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) RPMN, podľa ktorej spotrebiteľ zisťuje cenu úveru nebola dohodnutá vzhľadom na rozdielne hodnoty v zmluve, a to platí rovnako v prípade RPMN po poskytnutí revolvingu, ktorá je rozdielna, a teda súd by vzhľadom na takúto zmenu, mal zato, že RPMN nebola uvedená, čím podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje obligatórna náležitosť. Taktiež podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) termíny splátok a istiny zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je obligatórna náležitosť, ktorá sa v zmluve nenachádza, a nemožno ju zhojiť ani jej dodatočným pojatím do textu oznámenia o schválení úveru dlžníkovi, ako to žalovaný vykonal, nakoľko takto spotrebiteľ nemal možnosť sa vôbec s týmto oboznámiť pri podpise zmluvy, a to aj pri zohľadnutí a rešpektovaní záverov z rozhodnutia Súdného dvoru EÚ C-42/15. Súd má zato, že rozhodcovský súd v danom prípade neprihliadol na uvedené ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a teda súd zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 45 ods. 3 ZSRK. Zároveň, keďže mal súd zato, že samotná zmluva o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná, neplatnou je aj rozhodcovská zmluva. Keďže nebola uzavretá zmluva o úvere/revolvingovom úvere, nemôže byť platnou ani rozhodcovská zmluva, nakoľko táto je výlučne viazaná na existenciu tejto zmluvy, čo vyplýva z bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej rieši spory, nezrovnalosti a nároky vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere. Ak však Zmluva o revolvingovom úvere nevznikla a ide o tzv. non negotium, nemôže byť platná ani Rozhodcovská zmluva, nakoľko v súlade s § 3 ods. 7 ZSRK sa aj na ňu samotnú vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Na základe vyššie uvedeného

súd preto zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok podľa § 45 ods. 1 písm. l) ZSRK, keďže súd dospel k právnomu záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva je neplatná.

35. Súd má navyše zato, že dôvodom neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy je aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ *Océano Grupo Editorial a Salvat Editores C-240/98, C-244/98*, tzv. geografická neprijateľnosť miesta konania, to znamená, že sídlo rozhodcovského súdu od bydliska žalobkne je neprimerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu v prípade určovania jeho príslušnosti podľa ustanovení CSP a to v prípade konania ústneho rozhodcovského konania. Súd poukazuje nato, že podľa prílohy Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 bod 1 písm. q) podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Smernica považuje za neprimerané riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní, pričom neprimeranosť je tu posudzovaná v tom význame, že podnikateľ ako jedna zo zmluvných strán oproti spotrebiteľovi nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie, ktoré je daný tým, že spotrebiteľ ako druhá zmluvná strana nie je schopný presadiť zmenu vo formulárovej zmluve a v prípade úverovej zmluvy sa spotrebiteľ často nachádza vo finančnej tiesni, čím má podnikateľ v postavení veriteľa dominanciu a neprimeranú výhodu v tomto vzťahu. Za neprimeranú výhodu súd považuje aj riešenie sporov cestou rozhodcovských súdov, kde nie je potrebné nariaďovať pojednávania a tieto spory sa tak prenášajú zo sústavy nezávislých súdov, ktoré dôsledne uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa k rozhodcovským súdom, ktoré v danom prípade uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa len formálne. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva preto znemožňuje fakticky voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom, nakoľko vzhľadom na nepomer povinností spotrebiteľa ako dlžníka oproti podnikateľovi ako veriteľovi, je zrejmé, že prípadnú žalobu bude podávať v prevažujúcej miere veriteľ na rozhodcovský súd, čím znemožní spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom.

36. Preto je rozhodcovská zmluva neplatná aj s poukazom na § 53 ods. 5 OZ, podľa ktorého sú neplatné neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom takou podmienkou je riešenie sporov medzi žalobcom a žalovaným cestou rozhodcovského súdu, nakoľko došlo na základe vyššie uvedených argumentov k porušeniu predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a ich aplikácie.

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“): Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP: O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Nakoľko žalobkyňa bola v plnom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.